



Κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα

Σκοπός των κρατικών ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα είναι η στήριξη της οικονομικής ανάπτυξης και της δημιουργίας θέσεων εργασίας στις πλέον μειονεκτούσες ευρωπαϊκές περιφέρειες.

Νομική βάση

Άρθρο 107 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), και συγκεκριμένα άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ).

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1998, για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων (εξουσιοδοτικός κανονισμός).

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 651/2014 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2014, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης (γενικός κανονισμός απαλλαγής κατά κατηγορία, ΓΚΑΚ). Ο ΓΚΑΚ τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1084 της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 2017, όσον αφορά τις ενισχύσεις για τις λιμενικές και αερολιμενικές υποδομές, τα όρια κοινοποίησης για τις ενισχύσεις για τον πολιτισμό και τη διατήρηση της κληρονομιάς και για τις ενισχύσεις για αθλητικές υποδομές και πολυλειτουργικές ψυχαγωγικές υποδομές, καθώς και τα καθεστώτα περιφερειακών ενισχύσεων λειτουργίας για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές.

Οι «Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα 2014-2020» (2013/C 209/01), εφεξής «κατευθυντήριες γραμμές», εγκρίθηκαν από την Επιτροπή στις 19 Ιουνίου 2013 και τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2014.

Ιστορικό

Οι κρατικές ενισχύσεις, σε γενικές γραμμές, περιλαμβάνουν όλες τις ενισχύσεις (ανεξάρτητα από τη μορφή τους) οι οποίες χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις (φορείς που ασκούν οικονομικές δραστηριότητες) από τις εθνικές δημόσιες αρχές. Εάν οι ενισχύσεις αυτού του είδους στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό ή επηρεάζουν τις συναλλαγές, είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, εκτός αν οι Συνθήκες ορίζουν διαφορετικά. Τα καθεστώτα ενισχύσεων πρέπει να ελέγχονται, και τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, υποχρεούνται, συνεπώς, να κοινοποιούν εκ των προτέρων στην Επιτροπή κάθε σχέδιο για τη χορήγηση τέτοιου είδους ενισχύσεων. Με την έγκριση του «εξουσιοδοτικού κανονισμού», το Συμβούλιο έδωσε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να ορίσει εξαιρέσεις (μέσω της έγκρισης



κανονισμών εξαιρέσεων κατά κατηγορίες στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων), και κατ' αυτόν τον τρόπο να θεωρήσει ότι ειδικές κατηγορίες κρατικών ενισχύσεων είναι συμβατές με την εσωτερική αγορά και απαλλάσσονται από την εκ των προτέρων κοινοποίηση.

Σύμφωνα με τις προβλεπόμενες παρεκκλίσεις, συμβατές με την εσωτερική αγορά μπορούν να θεωρηθούν ορισμένες μορφές ενισχύσεων σε ορισμένες περιφέρειες. Οι ενισχύσεις αυτού του είδους αποκαλούνται περιφερειακές ενισχύσεις και στοχεύουν στη στήριξη της οικονομικής ανάπτυξης και στη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Ο ΓΚΑΚ περιλαμβάνει συγκεκριμένες διατάξεις για τον ορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες τα καθεστώτα περιφερειακών ενισχύσεων είναι συμβατά με την κοινή αγορά και απαλλάσσονται από την κοινοποίηση. Πέρα από τον ΓΚΑΚ, η Επιτροπή παρέχει καθοδήγηση σχετικά με τις ενισχύσεις που δεν απαλλάσσονται από την κοινοποίηση, μεταξύ άλλων καθοδήγηση σχετικά με τις περιφερειακές ενισχύσεις. Οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται στα κοινοποιηθέντα καθεστώτα περιφερειακών ενισχύσεων και στις μεμονωμένες ενισχύσεις.

Είδη ενισχύσεων και επιλεξιμότητα

Τα κράτη μέλη βασίζονται στους κανόνες που ορίζουν οι κατευθυντήριες γραμμές για να καταρτίσουν χάρτες περιφερειακών ενισχύσεων, με τους οποίους μπορούν να προσδιορίσουν: 1) τις περιοχές στις οποίες οι εταιρείες μπορούν να λάβουν κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα και 2) την ένταση των εν λόγω ενισχύσεων.

A. Πεδίο εφαρμογής

Οι κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν, κατ' αρχήν, για όλους τους τομείς οικονομικής δραστηριότητας. Ωστόσο, οι παρακάτω δραστηριότητες εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών:

- τομείς στους οποίους οι περιφερειακές ενισχύσεις είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά: χαλυβουργία και συνθετικές ίνες·
- τομείς στους οποίους οι ενισχύσεις υπόκεινται σε συγκεκριμένες νομικές πράξεις ή/και άλλες κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις: αλιεία και υδατοκαλλιέργειες, γεωργία (με ορισμένες συγκεκριμένες εξαιρέσεις), μεταφορές, αερολιμένες, ενέργεια·
- δραστηριότητες που θεωρούνται ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, εκτός αν πληρούνται οι γενικές προϋποθέσεις που ορίζουν οι κατευθυντήριες γραμμές και οι πρόσθετες ειδικές προϋποθέσεις: ευρυζωνικά δίκτυα και υποδομές έρευνας.

Πέρα από τα ανωτέρω, ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται στις ενισχύσεις για μεγάλες επιχειρήσεις και στις ενισχύσεις λειτουργίας:

- οι περιφερειακές ενισχύσεις για μεγάλες επιχειρήσεις είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης, εκτός αν με αυτές στηρίζονται αρχικές επενδύσεις που δημιουργούν νέα οικονομική δραστηριότητα ή αν αποσκοπούν στη διαφοροποίηση των υφιστάμενων εγκαταστάσεων για παραγωγή νέων προϊόντων ή για νέες καινοτομίες στις διαδικασίες παραγωγής·



- οι ενισχύσεις για επιχειρήσεις με σκοπό τη μείωση των δαπανών (ενισχύσεις λειτουργίας) είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, εκτός εάν αποσκοπούν στην αντιμετώπιση σοβαρών και μόνιμων μειονεκτημάτων σε μειονεκτούσες περιφέρειες (δηλ. στη μείωση των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στην αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους στις εξόχως απόκεντρες περιοχές ή στην πρόληψη ή την ανάσχεση της μείωσης του πληθυσμού σε πολύ αραιοκατοικημένες περιοχές).

B. Αξιολόγηση της συμβατότητας των περιφερειακών ενισχύσεων

Οι περιφερειακές ενισχύσεις που έχουν κοινοποιηθεί υποβάλλονται σε αξιολόγηση από την Επιτροπή, δηλαδή πραγματοποιείται ανάλυση για να καθοριστεί κατά πόσον ο θετικός αντίκτυπος της ενίσχυσης για έναν στόχο κοινού συμφέροντος υπερβαίνει τον αρνητικό αντίκτυπο στο εμπόριο και τον ανταγωνισμό. Η ανάλυση αφορά τα εξής στοιχεία:

- τη συμβολή σε σαφώς ορισμένο στόχο κοινού συμφέροντος σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης·
- την ανάγκη για κρατική παρέμβαση (σε περιπτώσεις όπου η αγορά δεν μπορεί να επιτύχει ορισμένες ουσιώδεις βελτιώσεις)·
- την καταλληλότητα του μέτρου ενίσχυσης για την επίτευξη του στόχου κοινού συμφέροντος·
- τη δημιουργία κινήτρων που έχει ως αποτέλεσμα την αλλαγή συμπεριφοράς των επιχειρήσεων (δηλ. οι επιχειρήσεις ασχολούνται με πρόσθετες δραστηριότητες)·
- την αναλογικότητα των ενισχύσεων (δηλ. οι ενισχύσεις περιορίζονται στο ελάχιστο για να δοθεί ώθηση σε πρόσθετες επενδύσεις ή οικονομικές δραστηριότητες)·
- την αποφυγή αδικαιολόγητων αρνητικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές·
- τη διαφάνεια (εύκολη πρόσβαση στην ενημέρωση σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγούνται).

Τα καθεστώτα ενισχύσεων που θα μπορούσαν να στρεβλώσουν σημαντικά τον ανταγωνισμό ενδέχεται να υποβάλλονται επίσης σε εκ των υστέρων αξιολογήσεις και η Επιτροπή μπορεί να περιορίσει τη διάρκεια των καθεστώτων αυτών. Η εκ των υστέρων αξιολόγηση μπορεί να εφαρμοστεί μόνο στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων με μεγάλο προϋπολογισμό, που περιλαμβάνουν καινοτόμα χαρακτηριστικά ή όταν προβλέπονται σημαντικές αλλαγές σε επίπεδο αγοράς, τεχνολογίας ή κανονιστικών ρυθμίσεων.

Γ. Χάρτες περιφερειακών ενισχύσεων — επιλεξιμότητα

Οι περιοχές που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) (εφεξής περιοχές «α» και «γ»), καθώς και τα επίπεδα μέγιστης έντασης των ενισχύσεων, πρέπει να ορίζονται από τα κράτη μέλη στους χάρτες περιφερειακών ενισχύσεων. Η Επιτροπή ενημερώνεται για αυτούς τους χάρτες και τους εγκρίνει, ούτως ώστε να μπορούν να χορηγούνται περιφερειακές ενισχύσεις σε επιχειρήσεις που



βρίσκονται σε περιοχές που περιλαμβάνονται στους χάρτες. Το όριο για τη συνολική κάλυψη των περιοχών «α» και «γ» ορίζεται στο 47% του πληθυσμού της ΕΕ των 28.

1. Περιοχές «α» — άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) της ΣΛΕΕ

Οι κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν ότι ως περιοχές «α» μπορούν να οριστούν οι εξής^[1]:

- οι περιφέρειες NUTS 2^[2] με κατά κεφαλήν ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ), εκφρασμένο σε μονάδες αγοραστικής δύναμης (ΜΑΔ), ίσο ή χαμηλότερο του 75% του μέσου όρου της ΕΕ των 27·
- οι εξόχως απόκεντρες περιοχές.

Τα όρια της μέγιστης έντασης ενίσχυσης σε περιοχές «α» έχουν ως εξής:

- το 50% του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης (ΑΙΕ) στις περιφέρειες NUTS 2 με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ ίσο ή χαμηλότερο του 45% του μέσου όρου της ΕΕ των 27·
- το 35% του ΑΙΕ στις περιφέρειες NUTS 2 με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ μεταξύ του 45% και του 60% του μέσου όρου της ΕΕ των 27·
- το 25% του ΑΙΕ στις περιφέρειες NUTS 2 με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ άνω του 60% του μέσου όρου της ΕΕ των 27.

Τα εν λόγω όρια μπορούν να αυξηθούν το πολύ κατά 20% σε λιγότερο ανεπτυγμένες εξόχως απόκεντρες περιοχές και κατά 10% σε άλλες εξόχως απόκεντρες περιοχές. Η μέγιστη ένταση ενίσχυσης μπορεί να αυξηθεί έως και κατά 20 εκατοστιαίες μονάδες για τις μικρές επιχειρήσεις και κατά 10 εκατοστιαίες μονάδες για τις μεσαίες επιχειρήσεις.

2. Περιοχές «γ» — άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ

Οι κατευθυντήριες γραμμές διακρίνουν δύο κατηγορίες περιοχών «γ»:

- οι προκαθορισμένες περιοχές «γ»^[3]: περιοχές που πληρούν προκαθορισμένους όρους οι οποίοι μπορούν να ορίζονται από τα κράτη μέλη χωρίς περαιτέρω αιτιολόγηση· η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει περιφέρειες NUTS 2 οι οποίες είχαν χαρακτηριστεί ως περιοχές «α» κατά την περίοδο 2011-2013 και αραιοκατοικημένες περιφέρειες NUTS 2 και NUTS 3, καθώς και τμήματα περιφερειών NUTS 3 ή περιφέρειες που γειτνιάζουν με περιφέρειες NUTS 3, υπό ορισμένες προϋποθέσεις·
- οι μη προκαθορισμένες περιοχές «γ»^[4]: περιοχές οι οποίες μπορεί να έχουν οριστεί από το εκάστοτε κράτος μέλος εφόσον πληρούν ορισμένα κοινωνικοοικονομικά κριτήρια.

Λαμβάνοντας υπόψη τον αντίκτυπο της οικονομικής κρίσης στα κράτη μέλη και τον στόχο για διασφάλιση της συνέχειας στους χάρτες περιφερειακών ενισχύσεων,

[1] Το Παράρτημα Ι των κατευθυντήριων γραμμών περιέχει κατάλογο των επιλέξιμων περιοχών «α» ανά κράτος μέλος.

[2] NUTS: Ονοματολογία Εδαφικών Στατιστικών Μονάδων.

[3] Το Παράρτημα Ι περιλαμβάνει συγκεκριμένη χορήγηση για την κάλυψη των προκαθορισμένων περιοχών «γ» ανά κράτος μέλος.

[4] Το Παράρτημα ΙΙ των κατευθυντήριων γραμμών ορίζει τη μέθοδο υπολογισμού της μη προκαθορισμένης κάλυψης «γ».



οι κατευθυντήριες γραμμές παρέχουν έναν μηχανισμό ασφαλείας και ένα ελάχιστο κατώτατο όριο για την πληθυσμιακή κάλυψη^[5]. Οι κατευθυντήριες γραμμές ορίζουν πέντε σειρές κριτηρίων τα οποία καλύπτουν κοινωνικοοικονομικά (κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ, ανεργία), γεωγραφικά (απομόνωση) ή διαρθρωτικά (μείζονες διαρθρωτικές αλλαγές, παρακμή) προβλήματα, και τα οποία πρέπει να χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη για τον χαρακτηρισμό μη προκαθορισμένων περιοχών «γ».

Τα όρια της μέγιστης έντασης ενίσχυσης σε περιοχές «γ» έχουν ως εξής:

- το 15% του ΑΙΕ σε αραιοκατοικημένες περιοχές και σε περιοχές (περιφέρειες NUTS 3 ή τμήματα περιφερειών NUTS 3) που έχουν χερσαία σύνορα με χώρα εκτός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) ή της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ)·
- το 10% του ΑΙΕ σε μη προκαθορισμένες περιοχές «γ».

Τα όρια αυτά μπορούν να αυξηθούν σε πρώην περιοχές «α» (από 10% έως 15% του ΑΙΕ) και σε περιοχές «γ» οι οποίες γειτνιάζουν με περιοχή «α». Η μέγιστη ένταση ενίσχυσης μπορεί να αυξηθεί έως και κατά 20 εκατοστιαίες μονάδες για τις μικρές επιχειρήσεις και κατά 10 εκατοστιαίες μονάδες για τις μεσαίες επιχειρήσεις.

Δ. Κοινοποίηση και ενδιάμεση επανεξέταση

Με βάση τις διατάξεις των κατευθυντήριων γραμμών, κάθε κράτος μέλος έπρεπε να υποβάλει στην Επιτροπή έναν ενιαίο χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων με ισχύ από την 1η Ιουλίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020. Οι χάρτες αυτοί εξετάστηκαν και εγκρίθηκαν από την Επιτροπή, και επίσης δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επομένως αποτελούν βασικό τμήμα των κατευθυντήριων γραμμών.

Το 2016 πραγματοποιήθηκε επανεξέταση της επιλεξιμότητας των περιοχών για περιφερειακές ενισχύσεις (ενδιάμεση επανεξέταση των χαρτών περιφερειακών ενισχύσεων), και οι τροποποιημένοι χάρτες περιφερειακών ενισχύσεων θα ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2017 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020.

Ε. Υποβολή εκθέσεων και παρακολούθηση

Τα κράτη μέλη πρέπει να διατηρούν λεπτομερή μητρώα όλων των μέτρων ενισχύσεων για 10 έτη από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης και πρέπει να υποβάλουν στην Επιτροπή τα εξής:

- ετήσιες εκθέσεις·
- πληροφορίες για κάθε μεμονωμένο μέτρο ενίσχυσης που υπερβαίνει τα 3 εκατομμύρια ευρώ.

Κρατικές ενισχύσεις και πολιτική συνοχής

Τα έργα που στηρίζονται από την πολιτική συνοχής (στο πλαίσιο των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων) πρέπει να συνάδουν με την ενωσιακή και εθνική νομοθεσία^[6]. Τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να διασφαλίζουν τη

[5] Το Παράρτημα Ι ορίζει τη μη προκαθορισμένη κάλυψη «γ» περιλαμβανομένων των εν λόγω ρυθμίσεων.

[6] Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 της 17ης Δεκεμβρίου 2013.



συμμόρφωση των καθεστώτων ενισχύσεων με τη νομοθεσία για τις κρατικές ενισχύσεις, περιλαμβανομένων των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα, και, στο πλαίσιο αυτό, να αναλύουν τις παρεμβάσεις που σχεδιάζονται στο πλαίσιο των (επιχειρησιακών) προγραμμάτων τους, καθώς και να εκπληρώνουν τυχόν υποχρεώσεις για κοινοποίηση. Η διαδικασία στρατηγικού προγραμματισμού που προβλέπεται δυνάμει της πολιτικής της συνοχής και η ανάλυση των ενισχύσεων δυνάμει των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις παραμένουν χωριστά ζητήματα, αλλά υπάρχει η δυνατότητα, σε ορισμένες περιπτώσεις, να αξιοποιείται η ανάλυση στην οποία βασίζονται οι παρεμβάσεις της πολιτικής της συνοχής για την αιτιολόγηση των κρατικών ενισχύσεων.

Το νομοθετικό πλαίσιο^[7] περιλαμβάνει ρητές αναφορές στους κανόνες κρατικών ενισχύσεων, ιδίως στο πλαίσιο χρηματοπιστωτικών μέσων, των πράξεων που παράγουν έσοδα, των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, της διάρκειας των πράξεων, κ.λπ. Παράλληλα, για να διευκολύνεται η αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις από τα κράτη μέλη, η εκταμίευση των πόρων πραγματοποιείται υπό τον όρο ότι εκπληρώνονται οι υποχρεώσεις (εκ των προτέρων αιρεσιμότητες)^[8], οι οποίες περιλαμβάνουν ρυθμίσεις στα κράτη μέλη για κατάρτιση του προσωπικού και ενίσχυση των διοικητικών ικανοτήτων στον εν λόγω τομέα.

Η εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις είναι ένας από τους τομείς υλοποίησης της πολιτικής της συνοχής που παρουσιάζει υψηλό «κίνδυνο», και είναι συχνά ο λόγος για τα σφάλματα που εντοπίζονται από τους ελεγκτές.

Το Νοέμβριο του 2018 το Συμβούλιο ενέκρινε τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1911 σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1588 για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων. Στόχος του είναι να βελτιωθεί η αλληλεπίδραση των χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις. Οι αλλαγές αφορούν τρεις τομείς: την εθνική χρηματοδότηση σε συνδυασμό με τα μέσα του Ταμείου InvestEU, την έρευνα, την ανάπτυξη και την καινοτομία (Ορίζων «Ευρώπη», «Σφραγίδα Αριστείας») και τις ενισχύσεις για την ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο έχει εκφράσει επανειλημμένα τις ανησυχίες του για τη συνέπεια μεταξύ της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, αφενός, και των κανόνων περί ανταγωνισμού, αφετέρου.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας εκσυγχρονισμού των κανόνων της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις (που ξεκίνησε το 2012), στην οποία η Επιτροπή παρουσίασε τις προτάσεις της σύμφωνα με το άρθρο 109 της ΣΛΕΕ, ζητήθηκε απλώς η γνώμη του Κοινοβουλίου και δεν είχε καμία επιρροή στην έγκριση των κατευθυντήριων γραμμών. Ωστόσο, στο ψήφισμά του, της 12ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την περιφερειακή πολιτική ως μέρος ευρύτερων καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων, υποστήριξε το σχέδιο κατευθυντήριων γραμμών της Επιτροπής, ζήτησε μεγαλύτερη συνεκτικότητα με τον ΓΚΑΚ και άλλες

[7]Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 της 17ης Δεκεμβρίου 2013.

[8]Μέρος II του παραρτήματος XI του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 της 17ης Δεκεμβρίου 2013.



κατευθυντήριες γραμμές, και εξέφρασε τις ανησυχίες του σχετικά με το κατά πόσον οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις συνάδουν με την εφαρμογή των μέσων της πολιτικής της συνοχής (Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία), ιδίως όσον αφορά την ισότιμη μεταχείριση περιοχών που ανήκουν στην ίδια κατηγορία περιφέρειας στο πλαίσιο της πολιτικής της συνοχής. Το Κοινοβούλιο ζήτησε τη διατήρηση ή αύξηση της συνολικής κάλυψης των περιφερειακών ενισχύσεων πέρα από το προηγούμενο όριο του 45% και υποστήριξε τη δημιουργία μηχανισμού ασφαλείας για πρώην περιοχές «α» και τη θέσπιση ειδικών διατάξεων για τις αραιοκατοικημένες, εξόχως απόκεντρες και νησιωτικές περιοχές. Υπογραμμίστηκε επίσης η ανάγκη για συγκεκριμένες εξαιρέσεις, ιδίως για περιοχές που πλήττονται σοβαρά από την οικονομική κρίση.

Το Κοινοβούλιο είναι της άποψης ότι οι κρατικές ενισχύσεις πρέπει να χορηγούνται κατά κύριο λόγο στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), αλλά ο αποκλεισμός των μεγάλων επιχειρήσεων θα μπορούσε να επιφέρει την απώλεια θέσεων εργασίας, και επομένως οι επιχειρήσεις αυτές πρέπει να παραμείνουν επιλέξιμες σε περιοχές «γ», υπό τον όρο, όμως, ότι υποβάλλονται σε συγκεκριμένο έλεγχο.

Στο ψήφισμά του, της 13ης Σεπτεμβρίου 2016, σχετικά με την εφαρμογή του θεματικού στόχου «βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων», το Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να θεσπίσει όρους για τις κρατικές ενισχύσεις που δεν θα εισάγουν διακρίσεις εις βάρος των ΜΜΕ και οι οποίοι θα πρέπει να συνάδουν με τα μέτρα στήριξης της πολιτικής συνοχής υπέρ των επιχειρήσεων, και να αξιοποιήσει πλήρως τα καθεστώτα ενισχύσεων που βασίζονται στον ΓΚΑΚ, και, παράλληλα, να αποσαφηνίσει τη σχέση μεταξύ των κανόνων σχετικά με τα ΕΔΕΤ για τις ΜΜΕ και των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις.

Στο ψήφισμά του, της 17ης Απριλίου 2018, σχετικά με την ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση: 7η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το Κοινοβούλιο έκρινε ότι ήταν αναγκαίο να επισπευστούν οι διαδικασίες κρατικών ενισχύσεων στις περιπτώσεις που απαιτείται συμμόρφωση. Το Κοινοβούλιο εξέφρασε επίσης την υποστήριξή του για έναν συνεπή και συνεκτικότερο χειρισμό των ευρωπαϊκών κονδυλίων υπό άμεση διαχείριση και των κονδυλίων συνοχής όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις.

Στο ψήφισμά του, της 6ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την προώθηση της συνοχής και της ανάπτυξης στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης: εφαρμογή του άρθρου 349 της ΣΛΕΕ, το Κοινοβούλιο καλεί την Επιτροπή να βασιστεί περαιτέρω στο άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) και στο άρθρο 349 της ΣΛΕΕ όσον αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα και τον ΓΚΑΚ προκειμένου να συμβάλει στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των εξόχως απόκεντρων περιοχών και να δώσει μεγαλύτερη προσοχή σε αυτές.

Diána Haase / Marek Kołodziejski

04/2019

